(NYT FRA)

HARE KRISHNA

Nr. 11, 30. årgang, november 2017 – Pris 30 kr.

FAMILIELIV

BHAKTISIDDHANTA SARASVATI SVARER

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Bhagavad-gitas fremkomst

Forsidebillede: Sri Krishna taler *Bhagavad-gita* til Arjuna. Den 29.11 er det årsdagen for *Bhagavad-gita*, der taltes af Sri Krishna på denne dag for over 5.000 år siden. I den anledning opfordres alle til at distribuere *Bhagavad-gita*, f.eks. ved at købe et eksemplar til en gave, ved at sponsorere uddelingen af et antal eksemplarer eller ved at stille sig op på gaden og sælge den til forbipasserende. Og så skal vi alle selvfølgelig læse så meget som muligt i *Bhagavad-gita* på denne dag.

Kontakt evt. templet i København for nærmere detaljer.

Besøg af Praghosh Prabhu

Praghosh Prabhu, der er GBC-sekretær for Danmark, besøger København fra lørdag den 11. november til mandag den 13. november. Har man lyst til det, vil der være mulighed for at tale med ham eller høre foredrag med ham lørdag aften, søndag morgen og eftermiddag plus mandag morgen.

Praghosh Prabhu er fra Irland og har været Hare Krishna-hengiven i over 35 år. Han repræsenterer ISKCON's øverste styrende råd, The Governing Body Commission (GBC), i bl.a. Skandinavien, England og Irland.

KALENDER

Onsdag	1.11	Bryd fasten mellem 7:15–10:20
Fredag	3.11	Sri Bhugarbha Gosvamis bortgang
		Sri Kasisvara Panditas bortgang
		Sidste dag i Bhisma Pancaka
		Sidste dag i Caturmasya
Lørdag	4.11	Sri Krsna Rasayatra
		Tulasi-Saligrama Vivaha (ægteskab)
		Sri Nimbarkacaryas fremkomst
		Katyayani-vrata begynder
Tirsdag	14.11	Ekadasi (faste fra korn og bønner for *Utpanna Ekadasi*)
		Sri Narahari Sarakara Thakuras bortgang
Onsdag	15.11	Bryd fasten mellem 7:44–8:42
		Sri Kaliya Krsnadasas bortgang
Torsdag	16.11	Sri Saranga Thakuras bortgang
Fredag	24.11	Odana sasthi
Onsdag	29.11	Ekadasi (faste fra korn og bønner for *Moksada Ekadasi*)
		Srimad *Bhagavad-gitas* fremkomst
Torsdag	30.11	Bryd fasten mellem 10:24–10:43
Søndag	3.12	Katyayani-vrata slutter
Onsdag	6.12	Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakuras bortgang (faste til middag)
Onsdag	13.12	Ekadasi (faste fra korn og bønner for *Saphala Ekadasi*)
		Sri Devananda Panditas bortgang
Torsdag	14.12	Bryd fasten mellem 8:31–10:53
Fredag	15.12	Sri Mahesa Panditas bortgang
		Sri Uddharana Datta Thakuras bortgang
Mandag	18.	Sri Locana Dasa Thakuras fremkomst
Torsdag	21.12	Srila Jiva Gosvamis bortgang
		Sri Jagadisa Panditas bortgang
Fredag	29.12	Ekadasi (faste fra korn og bønner for *Putrada Ekadasi*)

INDHOLD

2 Kalender & redaktionelt
3 Srila Prabhupadas side
6 Bhaktisiddhanta sarasvati svarer
10 Historien om Tulasi
14 Familieliv
18 Mere forbudt arkæologi
20 Lynmåltider
22 Brevkasse
23 Det sker

'Nyt fra Hare Krishna' udgives af Det Internationale Samfund for Krsna-bevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-acarya A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. - © Copyright 2017, alle rettigheder forbeholdes. - ISSN 1600-0153
Redaktion: Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk - Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk - Layout & webside: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund, mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th., 2720 Vanløse Tlf.: 4073 6446/3132 3501 - Girokonto 1-688-3204. Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119 - Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne.

SRILA PRABHUPADAS SIDE
Srila Prabhupada diskuterer Søren Kierkegaard, 2

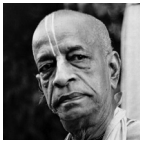

af Srila Prabhupada

Her fortsætter Srila Prabhupadas samtaler om Søren Kierkegaard med hans to disciple Syamasundara og Hayagriva Dasa. Syamasundara og Hayagriva fremlægger forskellige ideer fra Kierkegaard, og Srila Prabhupada kommenterer dem. Der er altså ikke tale om en fuldstændig eller nødvendigvis helt præcis gengivelse af Kierkegaards filosofi. Her interesserer vi os blot for Srila Prabhupadas Krishna-bevidste bemærkninger til det, han bliver præsenteret for.

Bemærk, at citaterne fra Kierkegaard er oversat fra engelsk og således ikke er Kierkegaards oprindelige danske tekst. Vi sluttede i sidste nummer med, at Srila Prabhupada vil frem til, efter hvilken standard Kierkegaard mener, at man skal træffe sine valg.

Syamasundara: Hans standard ville være: "Vælg (dig) selv."

Srila Prabhupada: Men hvordan kan man træffe et valg uden at kende sig selv? Og hvordan kan man kende sig selv, medmindre man henvender sig til den, der kender tingene, som de er? De fleste folk tror, at de er kroppen. Hvad slags selv-viden er det? Hvis man identificerer sig med kroppen, er man ikke bedre end et æsel. Hvad er da værdien af ens filosofi?

yasyatma-buddhih kunape tridhatuke
sva-dhih kalatradisu bhauma ijya-dhih
yat-tirtha-buddhih salile na karhicij
janesv abhijnesu sa eva go-kharah

"Et menneske, der identificerer denne krop, der er lavet af tre elementer, med sit selv, som anser kroppens biprodukter for at være sine slægtninge, der anser landet, hvor det er født, for tilbedelsesværdigt, og som rejser til pilgrimssteder blot for at tage et bad i stedet for der at møde mennesker, der har transcendental viden, må anses for at være som et æsel eller en ko." (*SB*. 10.84.13)

Syamasundara: Kierkegaard betoner selve det, at der vælges, og ikke hvad der vælges.

Srila Prabhupada: Men hvis vi ikke kender livets mål, hvordan kan vi da træffe det rigtige valg? Det er barnligt at hævde, at vi bliver oplyste ved at vælge, ligegyldigt hvad vi vælger. Et barn vælger somme tider at lege med det ene legetøj og somme med det andet, men hvordan bliver det oplyst af det? Dyr træffer også deres valg. Æslet beslutter sig for at æde en tot græs og arbejde hele dagen med at bære byrder. Hvis det, der vælges, ikke er vigtigt, hvorfor så ikke vælge ubegrænset sansetilfredsstillelse?

Syamasundara: Kierkegaard ville sige, at ubegrænset sansetilfredsstillelse i sidste ende fører til kedsomhed og fortvivlelse.

Srila Prabhupada: Men hvis vi tror, at det er livets mål, er det ikke kedeligt. Hvis vi vælger efter vores luner, kan vi vælge hvad som helst. En mand på Bowery kan beslutte sig for at købe en flaske whiskey, så snart han får nogle penge.

Syamasundara: Kierkegaard ville sige, at i det tilfælde er der ikke nogen forpligtigelse til en højere etik. På det etiske niveau må vi engagere os i en højere sag og træffe beslutninger ud fra den.

Srila Prabhupada: Men sådanne gode sager er relative. Hvem afgør, hvad der er en god sag?

Syamasundara: Hvis vi begynder at se frem til døden, vil vi træffe den rigtige beslutning i lyset af, at denne handling kunne være vores sidste. På denne måde vil sandheden blive åbenlys.

Srila Prabhupada: Ja, et menneske bør tænke: "Jeg ønsker ikke at dø, men døden kommer til mig. Hvad er grunden til det? Hvad skal jeg gøre?" Ingen ønsker at dø, men døden overvinder alle. Ingen ønsker at være syg, men sygdom er uundgåelig. Disse er menneskers virkelige problemer, som man ikke får bugt med

ved blot at træffe nogle lunefulde valg. Vi bør beslutte os: "Jeg ønsker ikke at lide, men lidelse kommer til mig. Nu må jeg finde en vedvarende løsning på dette problem." Dette er den virkelige beslutning: at gøre en ende på lidelse for altid. Vi bør forstå, at kroppen eksisterer i nogle få år og derefter er dømt at gå til grunde, at kroppen er en ydre ting, og at vi ikke bør træffe vores valg på grundlag af kroppen, men på grundlag af sjælen.

Syamasundara: For Kierkegaard er et menneske, hvis bevidsthed er ulykkelig, fremmedgjort over for både fortid og fremtid. Han vil gerne glemme fortiden, og fremtiden rummer intet håb. I den rette bevidsthed, når personen er integreret, er fortid og fremtid forenet, og vi kan træffe de rette valg.

Srila Prabhupada: Ens valg bør være baseret på den kendsgerning, at man er en uadskillelig del af Krishna. Krishna fortalte Arjuna, at han eksisterede i fortiden, og at han ville fortsætte med at eksistere i fremtiden. Vores valg bør være baseret på sjælens platform.

Syamasundara: Kierkegaard ser selvet som det, der forener fortid og fremtid og etablerer dermed sin fuldstændighed som et integreret hele. Da er selvet i stand til at vælge.

Srila Prabhupada: Hvis man kommer til selvets platform, må man acceptere den kendsgerning, at selvet er evigt, hvis man vil integrere fortid, nutid og fremtid.

Syamasundara: Ja, det er det højeste stadie, det religiøse. På dette stadie forpligter man sig selv over for Gud og adlyder Gud.

Srila Prabhupada: Det ville være stadiet af Krishna-bevidsthed.

Syamasundara: Kierkegaard troede, at på det religiøse stadie er der voldsom lidelse, der kan sammenlignes med Jobs lidelse.

Srila Prabhupada: Hvorfor skulle det være sådan? Hvorfor skulle man lide, hvis man er Krishna-bevidst?

Syamasundara: Tja, Kierkegaard var kristen. Kristus led for vores synder, og processen med at få bugt med synd er en slags lidelse.

Srila Prabhupada: Men det er en forkert teori. Hvorfor skulle Kristus lide, hvis han er Gud eller Guds søn? Hvad slags Gud er underkastet lidelse? Hvorfor skulle enten Gud eller mennesket lide? Hele pointen er, at hvis der er lidelse, må man bringe den til ophør. Mange såkaldte kristne tror, at fordi de har en kontrakt med Kristus, fordi Kristus led for deres synder, kan de fortsætte med at synde. Er det nogen særlig god filosofi?

Syamasundara: Som eksistentialist troede Kierkegaard, at eksistens går forud for essens, og for at opnå selverkendelse må vi gå igennem disse forskellige stadier.

Srila Prabhupada: Det er korrekt. Vi vandrer gennem forskellige arter og kommer til sidst til den menneskelige form, hvor vi kan forstå livets formål. På det fuldkomne stadie bliver vi Krishna-bevidste. Derfor går eksistens forud for essens.

Syamasundara: For Kierkegaard er kulminationen på forpligtelse det religiøse liv, der er indbegrebet af lidelsens indadvendthed.

Srila Prabhupada: Lidelse opstår, fordi vi identificerer os med kroppen. Når en person har et biluheld, lider han måske i virkeligheden ikke, men fordi han identificerer sig selv med materie, dvs. med kroppen, lider han. Fordi Gud altid er i fuldstændig viden og altid er transcendental til den materielle verden, lider Gud aldrig. Det er et spørgsmål om viden, hvorvidt der er lidelse eller ej.

Syamasundara: Men indebærer askese og selvtugt ikke lidelse?

Srila Prabhupada: Nej. For dem, der er avanceret i viden, er der ingen lidelse. Selvfølgelig kan der være en eller anden kropslig smerte, men en person i viden forstår, at han ikke er kroppen. Hvorfor skulle han derfor lide? Han tænker: "Lad mig gøre min pligt. Hare Krishna." Det er det avancerede stadie. Lidelse skyldes uvidenhed.

Syamasundara: Men opgiver man ikke kropslige bekvemmeligheder, når man tjener Gud?

Srila Prabhupada: Rupa og Sanatana Gosvami var højtplacerede regeringsministre, men de opgav deres materielle rigdom for at udvise barmhjertighed over for folk i almindelighed. Derfor accepterede de et blot og bart lændeklæde og sov under et nyt træ hver nat. Tåbelige folk kan selvfølgelig tro, at de led, men de var opslugte af et hav af transcendental lyksalighed, al-

timens de skrev om Krishnas lege med *gopierne*. De engagerede deres sind i tanker på Krishna og *gopierne,* og de skrev bøger dag efter dag. Der var ikke tale om, at de led, selv om en tåbe kan tro: "Åh, disse mænd var ministre og højt placerede regeringsembedsmænd, og de havde det så bekvemt med deres familier og hjem. Nu har de intet hjem og går omkring i lændeklæder og spiser kun lidt." En materialist kan tro, at de led, men de led ikke. De nød livet.

Syamasundara: Nogle kristne betoner værdien af lidelse og tror, at opgivelse af verdsligt liv er at opgive glæde og lide.

Srila Prabhupada: Det skyldes deres ringe viden. De har udviklet denne filosofi efter Jesu Kristi bortgang. Den er mere eller mindre et opspind.

Hayagriva: Bortsert fra lidelse betonede Kierkegaard vigtigheden af kærlighed i det religiøse liv. I sin bog Kjerlighedens Gjerninger anser han Gud for at være den skjulte kilde til al kærlighed. "Gud må man elske i betingelsesløs lydighed," skriver han. "Selv hvis det, Han kræver af én, kan virke skadeligt for én … for Guds visdom er uden sammenligning i forhold til ens egen … "

Srila Prabhupada: Ja, det er også *Bhagavad-gitas* instruktion. Gud kræver, at vi opgiver alle vores planer såvel som alle andres planer og accepterer Hans plan. *Sarva-dharman parityajya* (*Bg*. 18.66): "Opgiv alle forskellige former for religion og blot overgiv dig til Mig." Hvis vi afhænger fuldstændigt af Krishna, Guddommens Højeste Personlighed, fører Han os hjem.

Hayagriva: I sin definition af kærlighed påpeger Kierkegaard, at St. Paulus anså kærlighed for at være "lovens fuldbyrdelse". "Kærlighed er et spørgsmål om samvittighed," skriver Kierkegaard. "Og dermed er det ikke et spørgsmål om indskydelse og tilbøjelighed og heller ikke et spørgsmål om følelse eller intellektuel beregning … Kristendommen kender i virkeligheden kun én slags kærlighed, nemlig åndelig kærlighed … "

Srila Prabhupada: Ja, kærlighed er umulig i den materielle verden, for alle er kun interesserede i deres egen sansetilfredsstillelse. Kærligheden, der opleves imellem mænd og kvinder, er i virkeligheden ikke kærlighed, men lyst, for begge parter er interesserede i deres egen sansetilfredsstillelse. Kærlighed vil sige, at man ikke tænker på sin egen sansetilfredsstillelse, men på sin elskedes sansetilfredsstillelse. Det er ren kærlighed, og det er ikke muligt i den materielle verden. Vi ser imidlertid eksempler på ren kærlighed i de vediske skildringer af Vrindavana, en landsby, hvor mennesker, dyr, frugter, blomster, vand og alt andet kun eksisterer for at elske Krishna. De er ikke interesserede i at få noget til gengæld fra Krishna. Så det er virkelig kærlighed. *Anyabhilasita-sunyam*. Hvis man elsker Gud med et motiv, er det materiel kærlighed. Ren kærlighed er kun interesseret i at tilfredsstille Guddommens Højeste Personligheds ønsker. Når vi taler om kærlighed i den materielle verden, misbruger vi ordet. Lystne ønsker sættes i stedet for kærlighed. Virkelig kærlighed gælder kun for Gud – individuelt, kollektivt eller på nogen anden måde. Krishna, Guddommens Højeste Personlighed, er den højeste genstand for kærlighed, og denne kærlighed kan udtrykkes gennem beundring, tjeneste eller venskab. Eller vi kan elske Ham som et barn eller som en ægteskabelig elsker. Der er fem grundlæggende forhold, der udtrykker ægte kærlighed til Guddommen.

Syamasundara: Kierkegaard anså også tro for at være en vigtig del af religion. For ham er det modsatte af tro synd, der er det samme som fortvivlelse.

Srila Prabhupada: Hvis man er i Krishnabevidsthed, kan der ikke være tale om synd. Det er ikke et spørgsmål om tro, men en kendsgerning. I begyndelsen af *Bhagavad-gita* ønskede Arjuna ikke at kæmpe, men i sidste ende besluttede han sig for at følge Krishnas ordre. Det er fromhed: at tilfredsstille den højere autoritet, Gud. I den materielle verden forestiller vi os, at det ene eller det andet er syndigt eller fromt, men disse er mentale påfund. De har ingen værdi. (Fortsættes i næste nummer)

BHAKTISIDDHANTA SARASVATI SVARER

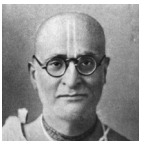

Den bengalske bog 'Srila Prabhupader Upadesamrta' er en interessant lille bog med en samling af Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakuras svar på mange almindelige spørgsmål, der er relevante for alle hengivne, nye såvel som gamle. Hvornår Srila Bhaktisiddhantas svar er fra, er ikke klart (han var aktiv i 1920'erne og 30'erne). Nyt fra Hare Krishna bringer uddrag fra bogen i dette og følgende numre.

SPØRGSMÅL: Alt, jeg ved, er baseret på min erfaring af denne verden. Hvordan skal jeg kunne vide noget om det, der er transcendentalt?

Srila Bhaktisiddhanta: Det er sandt, at i vores nuværende tilstand er det meget vanskeligt for os at vide noget om det, der er transcendentalt. Men det er også sandt, at der er en måde at få viden om disse ting på. Hvis vi har venner og slægtninge på et sted langt herfra, kan en budbringer bringe os nyheder derfra.

SPØRGSMÅL: Men budbringeren kommer ikke til alle, gør han?

Srila Bhaktisiddhanta: De, der ikke får besøg af budbringeren, er meget uheldige. Men der er en ting her – man vil se, at budbringeren kommer helt sikkert med efterretningerne til dem, der virkeligt længes efter disse efterretninger.

SPØRGSMÅL: Hvordan kan vi genkende budbringeren fra Vaikuntha? Hvordan kan vi vide, hvilket budskab er sandt, og hvilket ikke er det?

Srila Bhaktisiddhanta: Hvis min bøn er oprigtig, afsløres alting ved den alvidende Guds nåde. Den, der ønsker at blive uddannet, vil kun kunne komme til at kende en uddannet person ved sidstnævntes nåde. Den Højeste Herre, der er i mit hjerte, vil hjælpe mig i alle henseender. Alt, jeg behøver at gøre, er at afhænge af Ham.

I denne verden er der to måder at få viden på. Den ene er at forstå ting ved at erfare dem i denne verden. En anden er at forstå, at denne verdens erfaring er ufuldstændig og utilstrækkelig. For at forstå viden, der tilhører en anden verden, må vi derfor fuldstændigt overgive os til en helgen, der er nedsteget fra den verden, og høre fra ham.

SPØRGSMÅL: Materiel erfaring er alt, vi har. Hvordan kan vi opgive den og overgive os til noget transcendentalt?

Srila Bhaktisiddhanta: Vi bør ikke være bange for [at overgive os] og tro, at det er meget vanskeligt. Man har brug for stor mental styrke for at kende sandheden. Hvis man gerne vil lære at svømme, må man ikke være bange for vand. På samme tid skal man vide, at *saranagati*, den absolutte overgivelses vej, ikke er nogen vanskelig ting. Faktisk er den meget let og naturlig for sjælen. Alting, der går imod dette – *det* er unaturligt og smertefuldt.

SPØRGSMÅL: Hvordan kan vi få et sådant mod?

Srila Bhaktisiddhanta: Vi må høre om den Højeste Herre fra Hans egen repræsentant. Når vi hører disse ting, må al materiel erfaring og tilbøjeligheden til at komme med falske argumenter skubbes til side. Når vi hører om den Højeste Herre fra en *levende sadhu*, der kan forklare disse ting på en tydelig, levende og inspirerende måde, forsvinder al svaghed fra vores hjerter, vi mærker en slags mod, der aldrig var der før, og sjælens naturlige tilbøjelighed til at overgive sig til Herren manifesterer sig fuldt ud. I dette overgivne hjerte åbenbarer

den evigt manifesterede sandhed om den transcendentale verden sig spontant.

SPØRGSMÅL: Er absolut overgivelse og fast beslutsomhed de to vigtigste ting for os?

Srila Bhaktisiddhanta: Så afgjort. Man må være fast besluttet på at tilbede Herren. "Jeg skal have Hans nåde, og jeg må ikke fare vild og komme på afveje. Jeg må altid recitere Hans navn. Gud vil utvivlsomt hjælpe mig, hvis jeg er oprigtigt søgende."

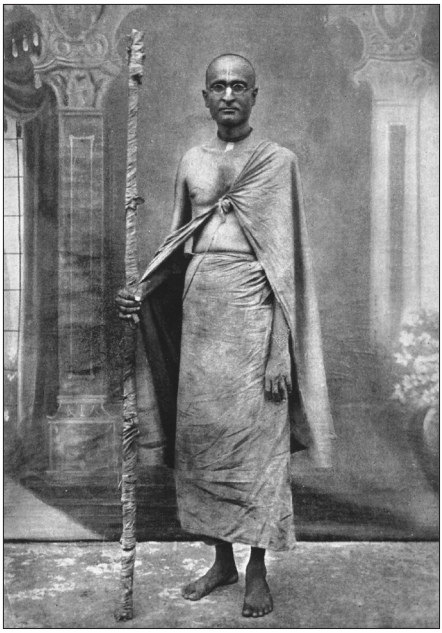

Hvis man overgiver sig fuldt ud ved sin *gurus* lotusfødder, vil man med sikkerhed have heldet med sig. Nåden fra Sri Gurudeva, der ikke er forskellig fra Sri Rupa, vil da være vores eneste kapital. Kun den vil være god for os.

SPØRGSMÅL: Kan man tilbede Krishna uden at være under vejledning af Sri Gurudeva?

Srila Bhaktisiddhanta: Aldrig. Vores eneste mål i livet bør være at kultivere Krishna-bevidsthed. Dette kan kun gøres under instruktion af en hengiven af Krishna. Sri Varsabhanavidevi (Srimati Radharani) er Krishnas mest foretrukne. At tilbede hende er det bedste, man kan gøre i tilbedelsen af Krishna. Ingen er mere begunstiget end Sri Radha. De, der er meget elskede af Srimati Radharani, er alle vores åndelige mestre. Vi *gaudiya-vaisnavaer* tilbeder den Krishna, der tilhører Srimati Radharani. Sri Gurudeva er ikke forskellig fra Srimati Radharani.

Kun ved at blive begunstiget af den mest foretrukne er det muligt at kultivere Krishna-bevidsthed. Når man ikke står under vejledning af den mest foretrukne, vil intet være gunstigt for kultiveringen af Krishna-bevidsthed eller i ens bestræbelse på at glæde Krishna. I stedet vil man finde, at ens hjerte domineres af det dæmoniske ønske om ens egen lykke. Man må opgive sådanne tilbøjeligheder, der er ugunstige for hengivenhed, og opgive al stolthed og arrogance. En hengiven kan kun finde lejlighed til at tjene Krishna, når han ønsker at tjene Krishna under vejledning af *gurudeva.* Men desværre har vi glemt at stræbe efter at gøre Krishna lykkelig og har i stedet har travlt med vores egen lykke.

Det er sørgeligt. I stedet for at gøre Krishna til overhovedet i vores hjem handler vi i rollen som husets herre, og vi er knyttet til vores familieliv. Men hvis vi ønsker det, der er godt for os, må vi træde meget varsomt, imens vi lever i denne menneskelige krop, ellers bliver vi narret og forpasser den gyldne mulighed.

SPØRGSMÅL: Vil det være bedre, hvis vi bliver sannyasier?

Srila Bhaktisiddhanta: Aldrig. En *sannyasis* ydre klædedragt kan ikke hjælpe nogen. Hvis en hengiven anser *gurudeva* for sit liv og sin sjæl, og at tjene *gurudeva* er formålet med hans liv, er han en virkelig *sannyasi.* Man må være en *vaisnava-sannyasi* ved at være knyttet til *gurudeva* og det hellige navn. Men de, der ikke tjener Krishna under vejledning af *gurudeva* og falder i dårligt selskab, styrer imod en katastrofe. De vil aldrig komme til at kende den Højeste Herre eller kunne tjene Ham.

I denne verden er det muligt at iklæde sig en *sadhus* tøj og narre andre mennesker. Men den alvidende Herre, der tildeler resultaterne

af *karma,* lader dem ikke slippe godt fra det. De, der har iført sig en *sadhus* klædedragt og tilbringer deres tid i dårligt selskab, skader kun sig selv. De, der er afhængige af andre i stedet for at være afhængige af Gud, styrer kun imod elendighed.

SPØRGSMÅL: Hvem tiltrækker Krishna?

Srila Bhaktisiddhanta: Den person, der kaldes 'Krishna', tiltrækker de tre verdener. Det er selve virkeligheden, der virker tiltrækkende. Hvem tiltrækker Krishna? Magneter tiltrækker jern. De tiltrækker ikke træ. På samme måde tiltrækker Herren tjenerne, der er ivrige efter at tjene Ham og tilbede Ham. Tjenerne tiltrækkes af det besnærende ved tjeneste. Men hvis tjeneren bortledes af noget andet på sin vej, unddrager hans oprindelige bevidsthed ham. På den ene side er der den materielle verdens tiltrækning, som er årsag til al trældom. På den anden er der Krishnas tiltrækning, som er årsag til al lykke. I denne verden er sanseobjekterne såsom de ydre tings form, lugt, berøring og lyd meget tæt inde på livet af mig. Det er derfor jeg, den svage person, bliver knyttet til dem. Under disse omstændigheder kan vi kun være beskyttet imod disse omkringliggende fjender, hvis vi konstant hører om den Højeste Herre fra *guru* og *sadhu.* Hvis vi ikke tiltrækkes af Krishnas lotusfødder, vil vi med sikkerhed blive tiltrukket af *maya.* Når Krishnas navn, form og lege tiltrækker os, slipper vi af med vores nuværende rolle som nyderen, som 'Krishna'. Jo mere vi diskuterer emner om Krishna, jo mere frigør vi os selv fra den falske identitet som nyder. Da vil Krishna for alvor tiltrække os.

SPØRGSMÅL: Hvorfor mærker vi ikke Krishna i vores nærhed?

Srila Bhaktisiddhanta: Det levende væsen er af natur en tjener af den Højeste Herre. Men hvis vi ikke altid omgås med Herren og Hans hengivne og tjener dem, hvordan skulle vi da kunne føle os tæt på Herren? Hvordan skal vi kunne høre Herren, hvis vi har travlt med verdslige anliggender? For nærværende fortrylles vi af falske håb, hvilket har resulteret i en forkert dømmekraft. Det gør os stærkt optaget af denne verden. Vi er underkastet en forkert dømmekraft, fordi vi har fjernet os meget langt væk fra den Oprindelige Kilde til vores liv. Træder man i kviksand, drukner man hurtigt. På samme måde har det, vi afhænger af, et upålideligt fundament, og derfor drukner vi i dette materielle hav. Besat af onde ønsker bruger vi vores tid på materielle bestræbelser i stedet for at være på Krishnas vej. *Visnumaya* eller Herrens illusoriske energi holder os fanget ved at lade os være materielle nydere eller frugtstræbende arbejdere. Derfor må vi være påpasselige – ekstra påpasselige. Vi må vide, at vi har brug for instruktion for hvert eneste skridt, vi tager. Vi har brug for *Sri Gurus* konstante vejledning.

At tjene de hengivne gavner os mere end at tjene Herren. Det levende væsen høster mere gavn ved at omgås med hengivne end ved at omgås med Herren. *Gurudevas* bolig er bedre for ren hengivenhed end Herrens bolig. Srila Bhaktivinoda Thakura siger, *yethaya vaisnavagana sei sthana vrndavana* ("Hvor *vaisnavaer* bor, det er Vrindavana."), og vi må forsøge at forstå den fulde betydning af disse ord. Men hvis vi er ligeglade med *gurudevas* tjeneste, bliver vi ikke tjenere. Vi vil forblive stolte og arrogante og indhyllede i ydre tanker.

I Guds verden er der ingen anden tanke end tjeneste ved Sri-Sri Radha-Govindas lotusfødder. Derfor må vi hele tiden høre *hari-katha,* så vi ikke fratages tjenesten til Herren, der er *adhoksaja,* hinsides sanserne, og bliver afhængige af vores sanser og en falsk logikkens vej. Vi må vie stor opmærksomhed til hengiven tjeneste, fordi vi har spildt mange liv på at gøre andre ting. Vi må være agtsomme, så vi kan virkeliggøre vores største fornødenhed i selve dette liv. Hvis en hengiven altid tjener *guru* og Krishna meget opmærksomt med tilknytning og kærlighed, vil han med sikkerhed mærke Krishnas nærvær.

(Fortsættes i næste nummer)

HISTORIEN OM TULASI

Den 4. november er det 'Tulasi-Saligrama Vivaha', Srimati Tulasidevi og Saligrama-silas ægteskab. Hvad er Tulasi-Saligrama Vivaha, og hvad handler det om? Det fortælles her på de næste sider.

Tulasi og Sudama forbandes

Tulasi var en kohyrdepige i Goloka, hvor hun tjente Srimati Radharani, Krishnas mest elskede *gopi.* En dag omfavnede Krishna hende, da de to var alene, og hun besvimede af glæde. Imens hun lå der, dukkede Srimati Radharani pludselig op og blev overvældet af jalousi. Blindet af raseri skældte hun først Krishna ud og derefter forbandede hun Tulasidevi: "O du usle, bliv født som et menneske i den materielle verden."

Krishna trøstede og beroligede Tulasi: "Hvis du udøver selvtugt på Jorden, kan du tilfredsstille Brahma, der vil give dig en velsignelse og arrangere for dit ægteskab med Herren Narayana, der er Mig selv i en anden ekspansion." Krishna forsvandt, og Tulasi faldt til denne verden og fødtes som datter af Kong Dharmadhvaja og Dronning Madhavi.

Hvordan Sudama blev forbandet og faldt ned, fortælles også. En dag forlod Sri Krishna Srimati Radharanis selskab for at være sammen med en anden *gopi* ved navn Viraja. Da Radha hørte fra en af Sine tjenestepiger, at Krishna var sammen med en anden *gopi,* løb Hun til stedet med Sine ledsagere. Da Hun så, at det var sandt, forbandede Hun Viraja til at blive en flod, imens Krishna Selv forsvandt. Da Hun senere så Krishna, der på det tidspunkt var sammen med Sudama, dadlede Hun Ham. Sudama kunne ikke holde dette ud, så han skældte Radharani ud, hvilket gjorde Hende så rasende, at Hendes øjne blev røde af vrede. Hun gav med det samme tusinder af Sine tjenestepiger besked på at fordrive Sudama. Sudama rystede af frygt, men han fortsatte med at kritisere hende. Hun forbandede ham så: "Må du blive født fra en *danavis* [dæmonkvindes] moderliv."

Sudama bukkede sig grædende ned foran Krishna og beredte sig på at drage af sted. Radharanis hjerte smeltede, og hun prøvede at holde Sudama tilbage. Alle hendes tjenestepiger og hyrdedrengene begyndte at græde, men Krishna trøstede dem: "Sudama kommer tilbage om et halvt øjeblik, når forbandelsen er overstået, selv om et halvt øjeblik svarer til en manvantara [308.571.000 år] på Jorden." Krishna vendte sig til Sudama og sagde: "Kom tilbage hertil, så snart forbandelsen er overstået."

Tulasis askese

Tulasi fødtes som den smukkeste pige, og på et tidspunkt drog hun til bjergområdet i Badarinatha for at udøve streng selvtugt. Hun var besluttet på at få Herren Krishna til at vise Sig for hende og indvillige i at blive hendes ægtemand. I 100.000 himmelske år udsatte hun sig om sommeren for brændende sol og ild fra alle sider, om vinteren sænkede hun sig ned i isnende floder, og i regntiden udholdt hun voldsomme regnskyl. I 20.000 år levede hun af frugt og vand, i 30.000 år tyggede hun kun tørre blade, i 40.000 år levede hun af luft alene, og i 10.000 år indtog hun intet og stod på ét ben og mediterede.

Til sidst nedsteg Herren Brahma på sin svanebærer og viste sig foran hende. Tulasi bøjede sig ned for ham, og Brahma sagde: "Bed mig om en velsignelse. Hvad end du vil have, vil jeg give det til dig."

Tulasi fortalte Brahma, hvem hun var, og hvorfor hun var født i denne verden, og hun

bad ham opfylde hendes ønske om at blive gift med den firarmede Narayana, Krishnas ekspansion. Herren Brahma svarede: "Som resultat af Srimati Radharanis forbandelse blev Krishnas hyrdeven Sudama forbandet til at fødes som dæmonen Sankhacuda. I Goloka var han tiltrukket af dig og ville giftes med dig, men fordi han var bange for Radharani, gjorde han ingen tilnærmelser til dig. Ligesom du husker dit tidligere liv, gør han det også. Derfor har han nu udført stor askese for at få dig som sin hustru. Jeg vil gerne opfylde hans ønske. Gå derfor med til at fuldbyrde hans ønske. Bagefter vil du ved forsynets arrangement få den smukke Narayana som din mand. Senere vil han forbande dig til at blive at blive *tulasi*-planten, den bedste af alle blomster. Du vil blive et træ i Vrindavana, hvor du altid vil være i selskab med Sri Krishna."

Tulasi svarede: "Kun fordi Krishna bad mig om det, har jeg bedt om at få Narayana som min mand, men mit hjerte længes stadig efter Krishna. Nu ser det ved din nåde ud til, at jeg igen vil opnå Krishna, der er meget vanskelig at opnå. Men jeg beder dig om en ting mere: lad mig miste min frygt for Radharani."

Brahma svarede: "O barn, jeg giver dig Radha-*mantraet*. Ved dette vil du blive Radharani lige så kær som selve hendes liv, og hun vil billige din fortrolige omgang med Krishna." Brahma initierede Tulasi i Radha-*mantraet* og forsvandt derpå.

Sankhacudas fødsel

I mellemtiden fødtes Sudama som søn af *danava*-dæmonen Dambha, der var en hengiven af Visnu, selv om han var en dæmon. Han tilbad Visnu med streng askese og bad ham om at få en kraftfuld og modig søn, der både var Visnus hengivne og uovervindelig for halvguderne. Herren Visnu gav ham denne velsignelse, og Dambha gav sønnen navnet Sankhacuda.

Da Sankhacuda blev en ung mand, udførte han askese i Puskara i lang tid for at få en velsignelse fra Brahma. Da Brahma var tilfreds med ham, viste han sig for ham og sagde: "Fortæl mig, hvad du ønsker."

Sankhacuda svarede: "Gør mig uovervindelig for halvguderne og lad mig blive gift med Tulasi."

"Lad det blive så," svarede Brahma. Så gav han Sankhacuda Sri Krishnas guddommelige amulet, *Sarvamangalamaya*. Han fortsatte: "Drag nu til Badarikasrama, hvor Tulasidevi udfører askese, og gift dig med hende."

Sankhacuda og Tulasis ægteskab

Sankhacuda så Tulasidevi fra sit juvelbesatte aeroplan og landede foran hende i Badarikasrama. Ifølge en lang samtale imellem dem i *Brahma-vaivarta Purana* testede Tulasi Sankhacuda. Han forklarede, hvem han var, og hvad hans ærinde var. Derefter viste Brahma sig pludselig foran dem og sagde: "O Sankhacuda, hvorfor spilder du din tid på sådan en tom tale. Gift dig her og nu med Tulasidevi med Gandharva-ritualet [hvor manden og kvinden indgår et ægteskab ved fælles overenskomst alene]." Brahma velsignede dem og forsvandt til sin bolig.

Herefter nød Tulasidevi og Sankhacuda deres ægteskabelige lykke. De gav gaver til hinanden og rejste rundt i universet til mange bjerge, huler, strande, floder og skove. Til sidst tog Sankhacuda Tulasi med til sit eget land, hvor de fortsatte med at nyde hinandens selskab.

Sankhacuda var konge i en *manvantara* (308.571.000 år), hvor han vandt herredømmet over alle halvguderne og universets andre indbyggere som *gandharvaer*, *danavaer, kinnaraer* og *raksasaer.* Han fordrev halvguderne fra deres planeter og berøvede dem deres rigdom. Til sidst vandrede de som tiggere usete rundt i universet og endte med at møde op hos Brahma for at forklare deres situation. Brahma tog halvguderne med til Siva, der tog dem med videre til Visnus bolig, hvor de frembar deres fulde overgivelse til Ham. Brahma forklarede situationen for Ham.

Som svar fortalte Herren Visnu historien om,

hvordan Sankhacuda var blevet forbandet til at blive født i den materielle verden. Han gav Siva Sin trefork og bad ham drage ned og slå Sankhacuda ihjel med den. Han fortalte også, at så længe Sankhacuda bar Hans [Visnus] amulet, kunne han ikke dræbes, ligesom han også var usårlig, så længe hans hustru var ham trofast. Men Visnu lovede, at Han ville fjerne begge hindringer.

Kampen mellem Sankhacuda og halvguderne

Siva slog sig følgelig ned ved bredden af den mægtige flod Candrabhaga og sendte Puspadanta, *gandharvaernes* leder, til Sankhacuda som sendebud. Puspadanta bemærkede, at Sankhacudas by var smukkere end Indras verden og mere velstående end Kuveras. Byen var 50 kilometer bred og 100 kilometer lang og bygget af perler, juveler og krystaller. Syv uoverskridelige voldgrave omgav den. Puspadanta blev ført ind til Sankhacuda, der overvældede ham med sin personlige skønhed, rigdom og magt. Puspadanta sagde: "O Konge, jeg kommer fra Siva. Min herre har bedt mig fortælle dig, at halvguderne har søgt beskyttelse hos Herren Hari, så du må hellere give dem deres kongerige tilbage. Hari har givet Sin egen trefork til Siva og bedt ham føre krig imod dig om nødvendigt. Hvad skal jeg fortælle min herre?"

Sankhacuda lo højt og svarede: "Forlad hellere stedet her. I morgen drager jeg af sted for at kæmpe mod Siva."

Puspadanta vendte tilbage til Siva og fortalte ham om udfaldet. Imens gik Sankhacuda ind til Tulasi og fortalte hende om den forestående krig. Hendes gane, læber og hals tørrede ind, og med et sorgfuldt hjerte bad hun ham blive en nat mere hos hende. Sankhacuda tilbragte natten hos hende, hvor han trøstede hende med, at de begge snart ville mødes igen i Goloka Vrindavana og være sammen med Krishna der. Hans instruktioner fyldte Tulasi-devi med stor glæde, for hun forstod, at alt i denne verden er midlertidigt.

Ved *brahma-muhurta* [tiden før solopgang] stod Sankhacuda op, tog bad og rent tøj på, mærkede sin krop med *tilaka*, udførte sine morgenritualer og tilbad Deiteten af Krishna. Han så lykkebringende ting som yoghurt, ghee og honning og gav som altid velgørenhed i stor mængde til *brahmanaerne.* Han indsatte sin søn Sucandra som regerende konge og gjorde sig klar til krigen. Han mobiliserede sin hær, der talte milliarder af soldater, heste og elefanter. Hele tre *aksauhinier* [omkring en halv million mand] slog på krigstrommer. Sankhacuda huskede på Herren Hari og drog af sted for at møde Siva.

Da dæmonen ankom foran Siva, så han ham sidde i yogisk meditation ved roden af et stort figentræ. Han var lysende som millioner af sole og smilede. Sankhacuda steg ned fra sin stridsvogn og bukkede sig sammen med hele sin hær for Siva. Han hilste også på Durga og Karttikeya, Sivas hustru og søn, der velsignede ham til gengæld. Sankhacuda

talte hjerteligt til Siva, der til gengæld fortalte ham hele hans [Sankhacudas] livshistorie og opfordrede ham til at give halvguderne deres planeter tilbage uden kamp. De talte længe frem og tilbage og blev til sidst enige om at kæmpe.

Sankhacuda rejste sig hurtigt, bukkede sig ned for Siva og steg op i sin stridsvogn. Hærene gjorde sig klar, og så begyndte kampen mellem halvguderne og dæmonerne. Det blev en voldsom kamp. Det regnede med mystiske og overnaturlige våben, og utallige halvguder og dæmoner blev dræbt. De fremmeste halvguder kæmpede imod de fremmeste blandt dæmonerne. Solen blev formørket af de mange våben, heltene brølede som løver, slagmarken var et hav af afrevne lemmer, døde elefanter og heste, og mange hovedløse korpusser sprang rundt og fortsatte med at kæmpe med våbnene i deres hænder.

Men dæmonerne var for stærke, og til sidst måtte halvguderne se sig besejrede og flygtede fra slagmarken. De løb tilbage til Siva og bad ham om hjælp. Siva blev rasende. Han gav sin søn, den mægtige Karttikeya, ordre til at angribe dæmonerne. Karttikeya kastede sig som en løve ind i kampen og dræbte et hundrede *aksauhinier* (mindst femten millioner mand). Herefter kom Kali (Durga) ind i kampen og begyndte at hugge hovederne af dæmonerne. Med den ene hånd greb hun ti millioner elefanter og ti millioner mand, slyngede dem henkastet ind i munden og åd dem. Kun de, som det lykkedes at kravle ud af hendes mund (omkring 100.000 mand), overlevede. Sammen gik Karttikeya og Kali imod dæmonerne. Nu var det dem, der flygtede.

Ved synet af dette blev Sankhacuda rasende, og han gik personligt i krig imod Karttikeya. Kampen bølgede frem og tilbage. Begge blev slået bevidstløse af den andens strøm af våben, og begge vågnede lige så hurtigt igen og sprang op og kæmpede videre. Så kastede Sankhacuda et frygteligt våben imod Karttikeya, der blev slået bevidstløs uden at rejse sig. Kali sprang ind, greb sin søn og førte ham tilbage til Siva, der genoplivede ham. Dernæst gik Kali ind i kampen med Sankhacuda. Hun kastede det ene fantastiske våben efter det andet imod ham, og scenariet lignede universets undergang. Men lige så mange våben Kali kastede, lige så mange parerede Sankhacuda.

Kampen fortsatte i lang tid med alle halvguderne og dæmonerne som tilskuere. Nu var Kali rasende og skulle lige til at kaste sit *pasupata*-våben, da en himmelsk stemme råbte: "O Gudinde, kast ikke dette våben imod Sankhacuda. Så længe Haris amulet er på hans hals, og hans hustrus kyskhed ikke er brudt, kan kongen ikke dræbes, ikke engang af dit våben." Kampen fortsatte imellem dem, men Kali kunne ikke slå ham ihjel på grund af hans velsignelser fra Herren Brahma. Til sidst vendte hun tilbage til Siva og fortalte, hvad der var sket.

Siva lo, og sammen med sine ledsagere gik han personligt ind i slaget. Krigen fortsatte et helt år, og himlene, jorden, bjergene, havene og floderne skælvede. Begge kastede de frygteligste våben imod hinanden, og begge skar den andens våben i stykker, før de kunne ramme. Et par gange blev Sankhacuda slået bevidstløs, men lige så hurtigt var han på benene igen uden det mindste anstrøg af træthed. Utallige af hans mænd blev dræbt af Siva, Durga og Karttikeya, men han selv var uanfægtet. Så greb Siva Haris trefork, men lige før han kunne kaste den, blev han standset af en usynlig stemme: "O Siva, kast ikke treforken nu. Respekter velsignelserne, som Sankhacuda har."

Siva svarede: "Lad det være så." I stedet bad han til Visnu om hjælp, og Visnu viste Sig for ham og lovede at hjælpe.

Forklædt som en gammel *brahmana* kom Visnu foran Sankhacuda og bad ham: "O Danavaernes Konge, giv mig velgørenhed. Jeg er en fattig gammel *brahmana*. Lov mig at give mig, hvad jeg beder om."

Sankhacuda svor, at han ville give, hvad end han blev bedt om, og Visnu bad om hans amulet. Sankhacuda gav med det samme den forklædte Visnu sin guddommelige amulet.

Herefter antog Visnu formen som Sankhacuda selv og viste Sig uden for Tulasidevis palads. Han skabte, hvad der lød som en sejrrig velkomst med trommer og råb af "Sejr." Tulasidevi vågnede og blev ekstatisk ved lyden. Hun kiggede ud igennem vinduet og så sin mand komme tilbage med alle tegn på sejr. Visnu i form af Sankhacuda kom ind på hendes værelse, hun bukkede sig ned for ham, og han omfavnede hende. Overvældet af lykke betragtede hun sin mand, som hun aldrig havde regnet med at se igen. Hun spurgte, hvordan slaget var gået.

Visnu forklædt som Sankhacuda forklarede, at efter at de fleste af soldaterne var blevet dræbt, og han havde kæmpet med Siva i et år, kom Brahma og fik dem til at indgå fred. På Brahmas ordre blev universets magt overgivet til halvguderne, og Sankhacuda kom derfor hjem. Efter at have forklaret dette lagde Visnu sig ned sammen med Tulasidevi på hendes seng.

Tilbage på slagmarken nærmede Sankhacuda sig på dette tidspunkt Siva uden våben. Siva greb sin flammende trefork, det mægtigste af alle våben, og kastede det imod Sankhacuda. Da dæmonen så våbnet komme imod sig, fattede han sig, smed sin rustning, satte sig i *yoga*-stilling og mediterede på Herren Krishnas lotusfødder med stor hengivenhed. Treforken knuste dæmonens hoved og brændte ham til aske. Af medfølelse kastede Siva dæmonens knogler i havet, hvor de blev til konkylierne, der altid regnes for hellige og bruges i al tilbedelse. Halvguderne vendte tilbage til deres planeter. I Goloka blev Sankhacuda, nu igen Sudama, fløjet til Srimati Radharani og Sri Krishna, der løftede ham op og af kærlighed omfavnede ham på Deres skød.

Tulasi forbander Visnu

I mellemtiden lå Tulasi på sengen med Visnu, der stadig var forklædt som Sankhacuda. Pludselig gik det op for hende, at det ikke var hendes mand, hun lå med. Hun rejste sig, veg tilbage og så på ham med rædsel og vantro. "Hvem er du?" stammede hun.

Visnu antog Sin virkelige form. Tulasidevi besvimede, da hun så Herrens transcendentale form. Et par øjeblikke senere vågnede hun og sagde: "O Herre, Du er som en sten! Du har ingen nåde! Du brød min kyskhed med Dit bedrag, og således har Du dræbt min mand. O Herre, Du er ubarmhjertig. Dit hjerte er som en sten. Derfor forbander jeg Dig til at blive en sten. De, der kalder Dig for hellig, tager fejl. Din hengivne havde intet forkert gjort, og alligevel slog du ham ihjel."

Overvældet af sorg græd Tulasi højt og klagede sig igen og igen. Visnu, der er et hav af barmhjertighed, forsøgte at trøste hende. Han sagde: "O ophøjede kvinde, du udførte askese i lang tid for at få Mig som din mand. Sankhacuda udførte også askese for at få dig som sin hustru. Han fik sit ønske opfyldt. Nu var tiden inde til, at du fik dit ønske opfyldt. Derfor gjorde jeg, som jeg gjorde. Fra nu af er du som Laksmi, lykkens gudinde, og din krop vil blive en berømt flod ved navn Gandaki. Dine hår vil blive forvandlet til hellige træer, og siden de kommer fra dig, vil de hedde *tulasi*-træer. Alle indbyggere i de tre verdener vil udføre tilbedelse med bladene og blomsterne fra dette træ."

Herren Visnu fortsatte med at lovprise *tulasi*-planten såvel som Tulasidevi. Han sagde, at hun for altid vil være den herskende guddom over *tulasi*-planten på denne jord og på samme tid lege med Sri Krishna i Goloka. Hun vil også altid være sammen med Visnu i Vaikuntha ligesom Laksmi, lykkens gudinde.

Visnu fortsatte med at sige, at Han ville blive en sten og forblive tæt på bredden af Gandaki, hvor millioner af *vajrakita*-orm vil lave aftegninger på stenene dér som Hans repræsentation. Disse sten vil blive kendt som *salagrama-silaer*, hellige sten, der er direkte Deiteter og inkarnationer af Guddommens Højeste Personlighed og altid tæt forbundet med *tulasi.*

Da Herren Visnu holdt inde med Sin tale, forlod Tulasi sin fysiske krop, antog en åndelig form og gik direkte til Vaikuntha som en af Laksmierne samtidig med, at hun vendte tilbage til Goloka, Srimati Radharanis og Sri Krishnas verden.

FAMILIELIV

af Matsyavatara Dasa

Det følgende bygger på en diskussion, som Matsyavatara Prabhu havde med en gruppe disciple. Han taler bl.a. om utilladt sexliv, både inden for og uden for ægteskab, og hvordan der alt taget i betragtning er en verden til forskel imellem de to.

Matsyavatara er discipel af Srila Prabhupada, har en universitetsgrad i psykologi og leder et institut for vediske studier i Pisa, Italien.

Efter min opfattelse er familielivet, *grihastha-asramaen*, et emne, der er relevant for alle. Nogle vil blive gift og andre ikke, nogle får børn og andre ikke, men også de, der ikke gifter sig, og de, der allerede har været igennem dette livsstadie, kan have stor gavn af at kende de grundlæggende kræfter, balancer og livsværdier i et vedisk *vaisnava*-familieliv. Megen skade er forvoldt af folk, der ingen konkret erfaring havde på dette område, men alligevel katastrofalt forsøgte at styre andres liv. De, der er direkte involveret i familieliv såvel som de, der kommer i direkte kontakt med disse, bør derfor kende de grundlæggende principper og værdier, hvorpå familierelationer bygger.

At forstå *grhastha-asramaens* grundlæggende principper er nødvendigt for åndelig erkendelse. Ikke fordi *grhastha-asramaen* i sig selv er åndelig, men som en social faktor kan den give nogle problemer for åndelig erkendelse. Selv de, der forsager familielivet til fordel for et højere mål, vil altid være i berøring med familiemennesker. Direkte eller indirekte berøres alle, enten fordi man er gift eller planlægger at stifte familie, eller man har brødre, søstre, sønner, døtre og forældre, der lever i familieliv. Denne *asrama* kommer man således ikke udenom, selv hvis man ønsker at leve som *brahmacari*, hvilket i sig selv er en meget ædel forpligtelse og hensigt.

Fra Krishnas perspektiv er der ingen forskel imellem *brahmacari*-, *grihastha*-, *vanaprastha*- og *sannyasa-asrama*. Livets mål er ikke at blive *sannyasi* eller *brahmacari*, *grhastha* eller *vanaprastha*. Disse er fire positioner eller stadier i livet, som man anbringer sig i med henblik på selvrealisering, der er livets mål. Ikke desto mindre er familieliv det mest komplekse stadie med hensyn til kontakten med verden. Man er nødt til at involvere sig økonomisk og have en hel række af relationer, der nogle gange kan være meget vanskelige, til f.eks. børn, forældre, brødre og søstre. For nogle kan *grhastha-asramaen* komplicere deres problemer og relationer. Mange har derfor foreslået alternativer til det gifte liv, men alle er de endt katastrofalt. Der er intet alternativ.

Befrielse af ens afhængige

Spørgsmål: I *Srimad-Bhagavatams* Femte Bog siger Rshabhadeva: ”Den, der ikke kan befri dem, der afhænger af ham, fra gentagen fødsel og død, bør aldrig blive åndelig mester, fader, moder eller en tilbedelsesværdig halvgud.” [SB 5.5.18] Kan du kommentere det?

Matsyavatara: Vi kan ikke tvinge nogen til at gå til den åndelige verden, men vi kan ærligt tage ansvaret for at gøre alt, der er os muligt, for at hjælpe en person med at løse knuden til hans eller hendes karmiske bånd. Det er sket, at jeg har skullet rådgive folk i økonomisk gæld. Deres virkelige problem er ikke gælden. Deres problem er deres måde at handle på og deres mentalitet. Hvis en eller anden i gavmildhed betalte deres gæld for dem, ville de hurtigt være i gæld igen, for det er deres natur. De gør tingene forkert og stifter gæld. Det gælder også for karmisk gæld. Samme kilde: fejl indefra, et deformt sind. Sygdomme er ligeledes en form for gæld, og dynamikken er den samme.

Held eller uheld eksisterer ikke. Det, der eksisterer, er vores måde at gøre tingene på, vores mentalitet og vores sinds og intellekts natur. Vi må analysere *vasanaerne,* de skjulte ønsker. Når de skjulte ønsker er negative, kommer det negative i sidste ende ud. Måske sparer en person penge sammen og stifter ikke gæld, men den samme person stifter gæld i sine relationer. Måske skaber han fjender til højre og venstre, hvilket er meget alvorlige gældsposter. Andre kan være dygtige i personlige forhold, men alt praktisk, de rører ved, ender i katastrofer. Dette er også gæld.

Bemærk afhængigheden hos rygeren, der hemmeligt sniger sig ud for at ryge en cigaret. Se, hvordan karakteren nedbrydes hos en alkoholiker, narkoman eller spiller. De lever i stor personlig lidelse og indre konflikt. Spilleren ved, at han ødelægger livet for sig selv og for dem, der omgiver ham. Ordentlige kasinoer har et rum med en notarius, der kan skrive et testamente, før taberen skyder sig selv. Spillere ved, at spil er dårligt. De græder og hamrer deres hoveder ind i væggen. De ved, at de ødelægger sig selv og deres familier, men de bliver overvældet. Noget lignende gælder for kvinde- eller mandejægere, der øver vold imod andres renhed.

Derfor siger *sastra*, at vi bør beherske sanserne, for livet bliver risikabelt, hvis selv en enkelt af sanserne får lov at rive sig løs. Denne udtalelse fra Rshabhadeva indebærer, at vi bør gøre vores bedste for at hjælpe andre til at ændre deres mentalitet. Vi må lære folk fra barndommen af, hvordan de behersker deres sanser. Det er, hvad Rshabhadeva siger. Og man må selv besidde selvbeherskelse, for hvordan kan man ellers lære andre det? Hvordan kan en ryger få andre til at holde op med at ryge?

Rshabhadeva siger, at den, der påtager sig ansvaret for andre, bør kunne garantere dem befrielse, men de er ikke robotter. De kan selv vælge, men lederen bør lære dem, hvordan de kan undgå at være underlagt seks fornedrende tilskyndelser: trangen til at tale, sindets krav, vredens indflydelse og tungens, mavens og kønsorganernes drifter. I den forstand bør faderen og moderen være *guru*, selv om de ellers ikke har et dybtgående kendskab til åndelig videnskab.

Utilladt sex

Spørgsmål: I ISKCON lærer vi at følge de fire regulative principper, blandt hvilke undgåelse af utilladt sex ofte er det mest afgørende. Imidlertid er der situationer, hvor den ene partner ikke vil være med til at praktisere seksuel tilbageholdenhed, hvilket kan føre til drastiske opløsninger af ægteskaber. Hvad kan der gøres i sådanne tilfælde?

Matsyavatara: Dette er et brændende problem. Ifølge min forståelse af Srila Prabhupada skelner jeg imellem to slags utilladt sex: den ene er førægteskabelig eller uden for ægteskab – de hører til samme kategori – og den anden er inden for ægteskab imellem et par, der er forenet foran Gud med autorisering og velsignelse fra den åndelige mester, der helliggør ægteskabet. Begge klassificeres som utilladt sex for nu at bruge standardterminologien, men for mig er der ingen sammenligning imellem konsekvenserne af utilladt sex uden for ægteskab og utilladt sex imellem et religiøst forenet par. Udtrykket 'utilladt sex' bruges for at understrege, at kønsorganerne ikke er legetøj, og at deres rette anvendelse for både mænd og kvinder er formering. Kønsorganer er dele af kroppen og har en helt bestemt funktion, imens alle andre funktioner er forkerte eller 'utilladte'.

Når det er sagt, er levende væsener i denne verden betingede på mange måder og har enorme karmiske ballaster af *samskaraer* [dybtliggende ubevidste traumer] og *vasanaer* [latente tilbøjeligheder]. For nogle mennesker kan drifterne derfor være så stærke, at der sker fejltrin og fald på trods af alle gode hensigter. Men én ting er fald, der sker imellem det gifte par, en helt anden ting er fald uden for ægteskab. Fald udenfor er en katastrofe, både personligt og socialt, imens skaden er mere begrænset imellem det viede par. Misforstå det ikke, jeg taler stadigvæk om skade, men

alligevel er der ingen sammenligning imellem de to former for skade.

Jeg har altid stærkt betonet vigtigheden af at følge de regulative principper, og jeg siger ikke dette for at opfordre til noget andet eller nogen anden standard. Jeg tror på, at de, der stræber efter åndelig erkendelse og ønsker at udvikle ren kærlighed til Gud, strengt bør følge de regulative principper og derfor ikke engagere sig i utilladte seksuelle handlinger.

På den anden side har jeg igennem de mange år, jeg har rådgivet folk, set en masse lidelse komme fra en firkantet, ukritisk, kompromisløs overholdelse af principperne. Mennesker kan være på forskellige niveauer af bevidsthed. Det er sjældent at finde to, der er på samme niveau, selv om begge oprigtigt ønsker at blive hengivne. I et ægteskab er der ofte en partner, der gør hurtige fremskridt, imens den anden står stille i et stykke tid. Dette skaber normalt en kløft.

Jeg har rådgivet par i over 20 år til at hjælpe hinanden og være tålmodige og tolerante. Hvis den ene af de to har brug for hjælp, bør den anden give det gavmildt. Lad mig endnu engang understrege, at jeg mener, at man bør strengt følge de regulative principper, men nu taler jeg om tilfælde, hvor der kunne opstå alvorlige problemer i familien, tilfælde, der normalt ender i utroskab. Jeg er ikke den, der vil foreslå, at nogen skal opgive deres renhedsprincipper, men man må forstå, at mennesker kan hjælpes igennem konstant kærlighed og ømhed. Hvis der virkelig er oprigtighed og venskab imellem mand og hustru, vil der også i et bestemt omfang være virkelig kærlighed og ømhed. Hvis villigheden til at overvinde ens begrænsninger er der, kan nogle velovervejede indrømmelser undskyldes, hvis der herved undgås større og mere alvorlige, uoprettelige skader.

Jeg vil begrænse mig selv til at sige, at vi ikke bør sidestille utilladt sex uden for ægteskab med lejlighedsvise svagheder inden for et ægteskab. Det ville være manglende åndelig forståelse og modenhed og en misforståelse af, hvorfor man skal beherske de seksuelle energier. Hvis vi vil hjælpe en person – hvis vi vil afhjælpe en karakterbrist eller helbrede en sygdom – er vi nødt til at følge vejen til helbredelse. En dygtig læge ved altid, hvordan medicinen skal gives. Jeg bliver ikke overrasket, hvis et ungt par blandt mine elever engang imellem giver efter for drifter og går over grænsen. Selvfølgelig opmuntrer jeg på ingen måde til sådanne ting, da de bortødsler følelsesmæssige ressourcer, forøger den kropslige identifikation og afleder fra livets virkelige formål, *Krishna-bhakti*. På den anden side er

jeg sidst i halvtredserne, og jeg har lidt erfaring og kendskab til psykologi. Jeg har set folk, der strengt har fornægtet deres tilskyndelser i lang tid for derefter pludseligt, selv i forklædning som forsagere, at have opgivet deres religiøse løfter.

Undertrykkelse og sublimering

Sublimering vil for os sige at mindske vores seksuelle ønsker ved at forøge vores *sadhana* og forbindelse til *guru* og Krishna. Enhver, der undertrykker sine seksuelle instinkter uden at sublimere dem, vil ikke i lang tid kunne modstå dem og uundgåeligt styre imod et fald. Et fald kan være så alvorligt, at personen kastes ned i en sådan tilstand af moralsk og åndelig depression, at han ikke kan rejse sig igen, i det mindste ikke i dette liv. Som *vaisnava*-skrifterne forklarer det, er kun få mennesker så avancerede, at de omgående og fuldstændigt kan afstå fra seksuelle handlinger. De fleste mennesker har brug for en gradvis afstandtagen under beskyttelse af ægteskabsinstitutionen og reguleret af de fire principper, der er det nødvendige grundlag for at kunne føre et etisk liv og stræbe efter åndelig erkendelse. At afbalancere sine følelser kræver stor dygtighed og modenhed, både kulturelt og åndeligt. Den åndelige mesters vejledning og direkte hjælp er derfor afgørende, specielt i livets kritiske øjeblikke, hvor man står over for grundlæggende valg (eksempelvis af *asrama*), der, hvis de håndteres forkert, kan bringe ens åndelige fremskridt i fare og måske fuldstændigt stoppe det.

Både undertrykkelse af instinkter og uhæmmet tilfredsstillelse af dem kan frembringe neuroser og alvorlige personlighedsforstyrrelser. Ifølge vores *vaisnava*-litteratur bør de psyko-fysiske energier, der er uundværlige på rejsen imod transcendensen, hverken fornægtes eller undertrykkes eller anvendes uhæmmet. De bør anvendes korrekt til gavn for personlighedens udvikling. Med andre ord bør de sublimeres ved at blive engageret i hengiven tjeneste. *Hari-nama japa*, *nama sankirtana*, Deitets-tilbedelse og omgang med åndelige personer er de bedste måder, hvorpå man overvinder problemet med lyst.

Hvis man blot vilkårligt og uindskrænket giver efter for sådanne impulser, formørker de bevidstheden og fremprovokerer forvirring, frustration og lidelse. Man bliver slave af flygtige opfattelser, kropslige identiteter og destruktive tilbøjeligheder og instinkter. *Bhakti*-videnskaben sigter imod det præcis modsatte: at gøre en person fuldt bevidst om hans guddommelige natur, hans forhold til Gud og hans rolle som et redskab for alles velfærd inklusive hans eget. Erfaringen lærer os, at igennem *bhakti-yogaens* disciplin er det ikke blot muligt at sublimere impulser og undgå deres ubevidste selvdestruktive side, men også igen at integrere dem på planet af ren bevidsthed som guddommelig *rasa*.

Bhagavad-gitas andet og tredje kapitel lærer os, at hvis man undertrykker sine sanser, men fortsætter med at fremelske tilknytning til sanseobjekter i sindet ved vedblivende at dvæle ved dem og længes efter dem, vil man ikke vil have held på *yogaens* vej. Vi må derfor lære, hvordan man også psykologisk lægger afstand til sanseobjekter og overvinder problemet. For at komme dertil er der en disciplin og en vej, der skal følges, med ordninger og metoder, der til dels er forskellige fra den ene person til den næste alt efter forskellige personers forskellige stadier af bevidsthed og psykologisk betingede reflekser. Sådanne forskellige arrangementer har helt indlysende alle det samme mål: at overvinde kropslig identifikation og selvisk tilfredsstillelse og udvikle ren *bhakti*. Krishna siger, at det er nødvendigt at opdage en højere smag for at opgive den lavere, betingede og betingende smag, der er en kilde til talrige lidelser, og omjustere de fysiske og mentale dynamikker: ”Den legemliggjorte sjæl kan afholdes fra sansenydelse, selv om smagen for [ønsket om] sanseobjekter består. Men ved at erfare en højere smag og ophøre med sådanne beskæftigelser bliver man forankret i [Krishna-] bevidsthed.”

(Fortsættes i næste nummer)

MERE FORBUDT ARKÆOLOGI

af Lalitanatha Dasa

I 1993 udgav Drutakarma og Sadaputa Prabhu (Michael Cremo og Richard Thompson) bogen Forbidden Archeology, der gennemgik over 100 års arkæologisk forskning i menneskets oprindelse. Bogen skabte sensation ved at antyde, at der er arkæologiske spor af mennesker fra tider, hvor der ifølge den gængse opfattelse inden for det arkæologiske og palæoantropologiske samfund slet ikke skulle have levet mennesker som os. Her taler vi ikke bare om nogle tusinde års forskel, men om spor af mennesker for to millioner, fem millioner, ti millioner og tyve millioner år siden og endnu længere tilbage.

Forbidden Archeology var inspireret af Vedaernes beskrivelse af mennesker for mange millioner år siden. Drutakarma og Sadaputas interesse for Vedaernes tanker fik dem til at undersøge, om der da ikke også skulle være arkæologiske spor af sådanne mennesker fra svundne tider. Deres forskning afslørede, at det er der.

I 2006 kom bogen så på dansk, da min kone og jeg oversatte og udgav den med titlen Forbudt Arkæologi. Siden da har vi løbende fulgt med i forskningen i menneskets oprindelse for at få en ide om, hvordan opfattelserne flytter sig, hvis de gør det. Det interessante er, at der hele tiden dukker nye ting frem, der kan føjes til listen over de tilfælde, der blev behandlet i Forbidden Archeology.

Den gængse opfattelse i det videnskabelige samfund er fortsat, at mennesket og de hominoide arter, der ledte til det moderne menneske (*Homo sapiens*), opstod i Østafrika, hvorfra de spredte sig til resten af verden. *Homo sapiens* giver man nu en alder på 100-200.000 år afhængig af, hvem man spørger. Det var denne opfattelse, Forbidden Archeology udfordrede med en detaljeret gennemgang af over 100 fund, der var blevet gjort over hele verden og var markant ældre, end den gængse opfattelse tillader det, eller blev gjort på steder, hvor der ikke skulle have været moderne mennesker på det givne tidspunkt.

Forbidden Archeology byggede på forfatternes forskningsarbejde i 1980'erne, så mange interessante arkæologiske fund er blevet gjort siden da. I år er ingen undtagelse. En skribent kaldte sågar 2017 for *annus horribilis* [et forfærdeligt år] for den etablerede arkæologiske konsensus. En halv snes kontroversielle arkæologiske fund og forskningsresultater, der er blevet offentliggjort i førende videnskabelige tidsskrifter, har givet forskerne endnu flere grå hår i hovedet. Lad os se på nogle af dem:

1. Efter mange års ophedet debat afslørede en ny fylogenetisk analyse, at *Homo floresiensis*, hobbitten fra Indonesien, ikke er en formindsket efterkommer af *Homo erectus*, som de fleste mente det, men en efterkommer fra en ældre afrikansk hominin, der er tæt beslægtet med *Homo habilis*. En sådan efterkommer burde ikke have eksisteret uden for Afrika eller stadigvæk have levet for 54.000 år siden, over 1,75 millioner efter dens formodede uddøen i Afrika.
2. Et nyt studie ved Dirks et al. viste, at den sydafrikanske *Homo naledi*, der blev udråbt som en mellemform mellem abelignende australopitheciner og vores egen *Homo*-slægt, i virkeligheden kun er 250.000 år gammel og levede samtidigt med moderne mennesker. Derfor er den alt for sen til at være et evolutionært led ifølge den gængse opfattelse, der heller ikke har det godt med, at en så primitiv art levede i så sen en tid.
3. *Australopithecus sediba*, en anden berømt formodet mellemform, har ifølge palæoantropologen Bill Kimble vist sig ikke at være en forfader i afstamningen til *Homo*, men i stedet tilhøre en fjern sydafrikansk, mere abelignende art, der ikke tilhører menneskets slægt.
4. Holen et al. argumenterede i intet mindre end *Nature* for, at mennesket ikke først var i Amerika for kun 14.000 år siden, men huserede i det sydlige Californien for 130.000 år siden.

Dette fund "genskriver menneskets historie" og "vil udløse en brand af kontrovers". Det kan nævnes her, at Forbidden Archeology gennemgår en snes nordamerikanske fund, der er blevet ignoreret eller undertrykt på grund af uacceptable høje aldre, der for manges vedkommende ligger i samme størrelsesorden som det nye fund fra Californien.

5. I juni 2017 udfordrede fundet af resterne af en 315.000 år gammel *Homo sapiens* hovedskal og stenredskaber fra Jebel Irhoud i Marocco den etablerede visdom om, at *Homo sapiens* opstod for 200.000 år siden 4.500 kilometer længere østpå i Etiopien. Dette fund "rystede fundamentet for historien om mennesket" ved at vise, at "vores art udviklede sig meget tidligere end troet" og "modsige den udbredte opfattelse om, at der findes en 'Edens Have' eller 'En menneskehedens vugge' i Østafrika."
6. Den 31. august 2017 offentliggjorde forskere fra universitetet i Uppsala, Sverige, "Fossil footprints challenge established theories of human evolution" ['Fossile fodspor udfordrer etablerede teorier om menneskets evolution']. En række fodspor fra Trachilos på det vestlige Kreta er blevet dateret til 5,7 millioner år. Fundet minder om et tilsvarede fund af fodspor fra Tanzania (Laetoli 1973), men fodsporene på Kreta er to millioner år ældre end disse og gjort uden for Afrika. Begge sæt fodspor har til fælles, at de minder slående om en moderne menneskefod, der adskiller sig fra enhver anden kendt fod fra nulevende eller fossile arter. Disse fodspor er sensationelle på grund af deres alder, deres placering uden for Afrika og deres moderne form.
7. Som det i skrivende stund seneste offentliggjorde den tyske palæontolog Herbert Lutz fra Mainz Statsmuseum på en pressekonference den 17. oktober 2017 et nyt sensationelt fund. To tænder blev fundet i september 2016 i aflejringer ved Rhinen nær Eppelsheim i Tyskland. Alderen på disse aflejringer er 9,7–11,1 millioner år. Forskerne taler ikke her om moderne mennesker, men blot om en hominoid skabning. Problemet er, at sådanne hominoide væsener kun skulle have levet i Østafrika og først for fra 6-7 millioner år siden. Dette er en endnu en udfordring af ideen om menneskeslægtens afrikanske oprindelse.

Fodnoter

1. *Human Origins: Out of Africa, or Out of Germany?*, Günter Bechly, se https://evolutionnews.org/2017/10/human-origins-out-of-africa-or-out-of-germany/ plus https://evolutionnews.org/2017/09/fossil-footprints-from-crete-deepen-controversy-on-human-origins/.
2. *The affinities o f Homo floresiensis based on phylogenetic analyses of cranial, dental, and postcranial characters*, Debbie Arguea et.al., Journal of Human Evolution, Volume 107, juni 2017, side 107-133.
3. *The age of Homo naledi and associated sediments in the Rising Star Cave, South Africa*, Dirks et. al, se https://elifesciences.org/articles/24231, udgivet den 9. maj 2017.
4. *A famous 'ancestor' may be ousted from the human family*, Ann Gibbons, den 23. april 2017,https://www.sciencemag.org/news/2017/04/famous-ancestor-may-be-ousted-human-family.
5. *130,000-year-old archaeological site in southern California*, USA, Steven R. Holen et. al., den 27. april 2017, se https://www.nature.com/articles/nature22065.epdf.
6. *Humans in California 130,000 Years Ago? Get the Facts*, Michael Greshko, National Geographic den 26. april 2017, se https://news.nationalgeographic.com/2017/04/mastodons-americas-peopling-migrations-archaeology-science/.
7. *New fossils from Jebel Irhoud, Morocco and the pan-African origin of Homo sapiens*, Jean-Jacques Hublin et. al., Nature 546, 289–292 (8. juni 2017), se https://www.nature.com/nature/journal/v546/n7657/full/nature22336.html.
8. https://www.theguardian.com/science/2017/jun/07/oldest-homo-sapiens-bones-ever-found-shake-foundations-of-the-human-story.
9. http://blogs.discovermagazine.com/deadthings/2017/06/07/meet-the-new-oldest-homo-sapiens-our-species-evolved-much-earlier-than-thought/#.WfHBP2i0PIW.
10. https://arstechnica.com/science/2017/06/300000-year-old-early-homo-sapiens-sparks-debate-over-evolution/.
11. *Fossil footprints challenge established theories of human evolution*, den 31. august 2017, se https://m.phys.org/news/2017-08-fossil-footprints-theories-human-evolution.html.
12. Se fodnote 1.

HERREN KRISHNAS KØKKEN
Lynmåltider

af Visakha Devi Dasi

Jeg bladrede for nylig i en kogebog om hurtige måltider, hvor jeg læste: "Aldrig før har så mange mennesker villet have så meget ud af livet og haft så lidt tid til at nyde det. Vores livsstil får os til at danse i et hæsblæsende tempo for at præstere og opnå. Noget er nødt til at blive ofret. Det første er normalt den tid, der anvendes på at lave mad."

Madlavning er en byrde, der skal overstås. Derfor bruger mange 40 procent af deres madbudget på restauranter, og resten går til færdiglavede, frosne og konserverede måltider, der blot skal lynopvarmes.

Men hvorfor skal madlavningen være den første ting, der ofres? Krishnas hengivne har en anden indstilling. Vores ønske om at få meget ud af livet har ført os til en søgen efter at forstå, hvem vi er, hvem Gud er, og hvad vores forhold til Ham er. I *Bhagavad-gita* forklarer Herren Krishna, at måden, man opnår dette mål på, er gennem hengiven tjeneste.

Tid brugt på hengiven tjeneste er vigtig, og madlavning til Krishna er hengiven tjeneste. En hengiven forstår, at hvis vi klasker et måltid sammen, så vi kan komme ud af køkkenet og se TV, spilder vi både vores tid i køkkenet og bagefter. Når vi laver mad til Krishna, er vores tid brugt perfekt. Det er ikke spild af tid. Den omhu, vi bruger på at finde de rigtige ingredienser såvel som den kærlighed og hengivenhed, vi bruger på at tilberede og ofre retterne til Herren, er alle en del af vores søgen efter selverkendelse. De er alle hengiven tjeneste.

Men selvfølgelig sker det somme tider, at vi i hengiven tjeneste er så optaget af andre tjenester, at vi ikke har den tid, som vi gerne ville have, til at lave mad til Krishna. Derfor er der her nogle retter, der er hurtige og nemme at lave.

Poppede ris med stegte nødder og ærter

(*mourri chidwa*)
Tilbredelsestid: 30 minutter
4-6 portioner

0,6 dl ghee eller vegetabilsk olie
0,8 dl flækkede rå jordnødder
0,8 dl flækkede rå cashewnødder
1 tsk. stærke grønne chilier, finthakkede
1 tsk. skrællet frisk ingefærrod, finthakket
1 tsk. gurkemeje
1 tsk. stødt koriander
1 tsk. stødt spidskommen
1/8-¼ tsk. mild hing
2 dl grønne ærter, dampede møre
6,25 dl poppede ris
½ tsk. salt
eventuelt ½ tsk. sukker

1. Opvarm ghee'en eller olien i en 5-6 liters gryde over middelvarme i ca. 1½ minut. Tilsæt jordnødderne og steg dem under omrøring i ti minutter, til de er gyldenbrune. Løft jordnødderne op med en hulske og stil dem til afdrypning. Steg cashewnødderne i 5-7 minutter, til de er gyldenbrune. Stil dem til afdrypning.
2. Kom ingefær, chili, gurkemeje, koriander, spidskommen og hing i gryden hurtigt efter hinanden og steg under omrøring i ikke mere end 3-4 sekunder. Kom med det samme de dampede ærter i, skru op for varmen til mellemhøj og steg under omrøring i 2-3 minutter.
3. Kom den poppede ris i og steg den under konstant omrøring, indtil risen er lettere sprød og godt dækket til med krydderierne. Tilsæt nødder, salt og sukker. Blandt det hele godt. Den poppede ris mister sin

sprødhed, hvis den står for længe, så retten skal ofres til Krishna md det samme.

Hurtigristede mannagryn med grydestegt hvidkål og peberfrugt

(*suji-bandhgohi upma*)

Tilberedelsestid: 20 minutter
4-5 portioner

3 spsk. ghee eller vegetabilsk olie
1½-3 tsk. stærke grønne chilier, finthakket
1½-3 tsk. frisk ingefærrod, finthakket
1 tsk. flækket urad dal, hvis tilgængelig
1½ tsk. spidskommenfrø
¾ tsk. sorte sennepsfrø
1 tsk. gurkemeje
7,5 dl fintskåret hvidkål
1,25 dl hakket grøn peberfrugt
2 dl mannagryn, forristet i en pande over lav varme
5,5 dl vand
1¼ tsk. salt
1 fast moden tomat skåret i otte stykker
½ spsk. citronsaft eller limesaft

1. Opvarm ghee'en eller olien over middelvarme i en 4-5 liters gryde i ca. ét minut. Kom den rå *urad dal*, chili, ingefær, spidskommenfrø og sennepsfrø i og steg dem, indtil sennepsfrøene sprutter og popper.
2. Tilsæt hvidkål, peberfrugt og gurkemeje og steg under jævnlig omrøring i ca. fem minutter, til grønsagerne er grydestegte og lidt bløde.
3. Tilsæt mannagryn og steg under omrøring i to minutter. Rør vand, salt og tomater i og kog i næsten ét minut. Tag gryden af varmen, dæk den til og lad retten trække i 2-3 minutter. Rør rundt og stænk citronsaft over retten, der herefter ofres til Krishna.

Ristede mannagryn med kokos og nødder

(*masala suji upma*)

Tilberedelsestid: 25 minutter
4-6 portioner

4 spsk. ghee eller vegetabilsk olie
2-3 tsk. stærke grønne chili uden frø, finthakket
2-3 tsk. skrællet frisk ingefærrod, finthakket
½ spsk. flækket *urad dal*
1 tsk. sorte sennepsfrø
12-14 friske eller tørrede karryblade (*nim*), hvis tilgængelige
2 dl mannagryn, forristet i en pande over lav varme
1,25 dl kokosmel
1,25 dl hakkede rå cashewnødder
6,25 dl vand
1¼-1½ tsk. salt
1½ tsk. tørristede knuste spidskommenfrø
½ spsk. frisk citronsaft eller limesaft
1 spsk. frisk koriander eller persille, finthakket

1. Opvarm ghee'en eller olien i en 3-4 liters gryde over middelvarme, indtil en dråbe vand, der stænkes i, sprutter med det samme. Kom ingefærrod, chili, dal og sennepsfrø i og steg, indtil sennepsfrøene popper og sprutter.
2. Skru varmen ned til lav, tilsæt karryblade og mannagryn og steg under omrøring i ca. 5 minutter. Tilsæt kokos og nødder og rist under fortsat omrøring ved lav varme i 5-7 minutter, eller indtil ingredienserne er gyldenbrune.
3. Mens der røres med den ene hånd, tilsættes vandet med den anden. Bring gryden i kog over høj varme. Tilsæt salt og spidskommen. Skru ned for varmen til middel og kog, indtil mannagrynene har absorberet væsken. Tag gryden af varmen, dæk den til og lad den trække i 3-4 minutter.
4. Rør rundt og stænk citron/limesaft over retten. Pynt hver portion med et drys hakket frisk koriander/persille, hvorefter retten ofres til Krishna.

Fra Back to Godhead 19-04, 1984

BREVKASSE

Spørgsmål om faldet fra den åndelige verden

ved Lalitanatha Dasa

Har du spørgsmål om Krishna-bevidsthed, er du velkommen til at sende dem til redaktionen: Nyt fra Hare Krishna, Holsteinborgvej 20, 1.th., 2720 Vanløse. E-mail: lalitanatha@krishna.dk. Her svares der på et spørgsmål fra krishna.dk.

SPØRGSMÅL: *Der må have været et tidspunkt, hvor ingen var faldet fra den åndelige verden, så hvor lang tid gik der inden faldet? Hvorfor overhovedet falde? Vi faldt ikke 10 dage før eller 30 dage før eller 100 dage før, så hvorfor falde den dag? Og så mange på samme tid? Virker det ikke lidt planlagt? At der er nogle som skal falde? Hvordan ellers fylde legemerne med sjæle? Hvis du ikke falder, mangler der en sjæl til dette legeme?*

På mig virker det, som om vi kan styre faldet herfra, for vi kan jo undlade at føde de legemer, som er nødvendige for at kunne falde? Hvordan falde ned i et hul, hvis der ikke er noget hul? Skal der ikke først være et hul at falde i? Vil alle på et tidspunkt falde i hullet? Kan de, som ikke faldt i hullet, ikke se, at det ikke er godt at falde i hullet? Hvordan hænger tingene sammen?

SVAR: Om den materielle verden ikke eksisterede engang, før nogle var faldet, har vi ikke noget svar på. Et tilsvarende spørgsmål er, om den materielle verden en dag ikke længere eksisterer, fordi alle er vendt tilbage til den åndelige verden. Det er der heller intet klart svar på blandt vores *acaryaer* (mestre). Måske er det bare ikke vigtigt at vide.

Selv om vi ikke burde være i den materielle verden, er vi her på grund af vores frie vilje, som vi altid har i forhold til Krishna, for ellers kunne der ikke være noget kærlighedsforhold mellem os og Krishna. Denne frihed kan antage den unaturlige form af misundelse på Krishna. Det frie ønske om at vælge Krishna fra kan altid opstå, selv om de færreste sjæle nogensinde vælger dette (ligesom kun et fåtal af mennesker ender i fængsel; de fleste er lovlydige). Der er heller ikke tale om et pludseligt fald, hvor vi det ene øjeblik er i den åndelige verden og det næste vågner op i et slumkvarter i den materielle verden. Vi har gradvist bevæget os ned til her igennem milliarder af liv ved bevidst at vende os væk fra Krishna igen og igen.

Om der skulle kunne mangle sjæle til legemer, er en unødvendig bekymring. Der bliver skabt lige så mange kroppe, som der er brug for, hverken færre eller flere, og det kan vi hverken styre eller hindre (prøv at bremse sexdriften). Den materielle verden har ikke noget formål i sig selv, så skulle der en dag ikke være sjæle til at fylde den, er det ikke noget problem, ligesom hvis der en dag ikke skulle være fanger til et fængsel. Så lukker regeringen med glæde fængslet – længere er den ikke.

Selv om visse ting virker uforklarlige på os, er konklusionen, at uanset hvad bør vi komme ud af denne materielle verden. Hvis vi står midt i en brændende bygning, står vi ikke og undrer os over, hvordan branden begyndte, eller hvordan vi kom ind i bygningen til at begynde med – vi forsøger blot at komme ud. På samme måde er det omsonst at spilde sin tid på forskellige spekulationer, hvis de ikke ansporer os til at komme ud af den materielle verden.

Templet i København

Skjulhøj Allé 44, 2720 Vanløse - Tlf.: 48 28 64 46
www.krishna.dk - iskcon.denmark@pamho.net

Åbent dagligt fra 4.30 til 19:30.
Arati og forelæsninger bl.a. kl. 7:15 og kl. 18.

Søndagsfest hver søndag fra kl. 15.00:
Kirtana, foredrag og *prasada*.

Lørdag den 11.11 til mandag den 13.11: Besøg af Praghosa Prabhu, GBC-sekretær for Danmark. Foredrag lørdag aften, søndag morgen og eftermiddag plus mandag morgen.
Onsdag den 29.11: Srimad Bhagavad-gitas fremkomst. Bogdistribution for alle. Kontakt templet for nærmere detaljer.

Radio Krishna Kbh.

yadu@krishna.dk - Tlf.: 38101232 - www.krishna-online.dk
Frekvenser: FM 87,6 MHz og 90,6 MHz på Hybridnet

Sendetider
Mandag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Tirsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Onsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30 og 22.00-02.00
Torsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Fredag 09.00-11.00 og 16.00-17.30 og 22.00-00.00
Lørdag 08.00-10.00 og 16.00-17.00

Radio Krishna Aarhus

www.radiokrishna.dk - mail@radiokrishna.dk
Frekvenser: FM 98.7 & 89.5 MHz

Sendetider
Mandag 06.00 - 07.00 & 22.00 - 24.00
Tirsdag 06.00 - 07.00 & 22.00 - 24.00
Onsdag 06.00 - 07.00
Torsdag 06.00 - 07.00 & 22.00 - 24.00
Fredag 06.00 - 07.00 & 22.00 - 24.00
Søndag 22.00 - 24.00

Govinda - Take away

Åboulevard 7, st th, 1635 Kbh V. - Tlf.: 32140362 www.
www.govinda.dk - info@govinda.dk

Åbningstider:
Mandag - fredag: 16.00 - 20.30
Lørdag - søndag: lukket

Facebook

www.facebook.com/groups/Iskcon.Danmark
Hare Krishna bevægelsens i Danmarks officielle facebook side

www.facebook.com/groups/krishnahuset
Krishnahuset i Aarhus' officielle facebook side

Krishnahuset i Aarhus

Store begivenheder og Kirtan aftener:
Kontakt: Danesh Das Tlf.: 28880377

Bhakti Vriksa:
Kontakt: Ananta Sri Das Tlf.: 22222763

Alle aktiviteter i Aarhus koordineres her:
www.facebook.com/groups/krishnahuset

Websider

www.harekrishna.dk
Nyt fra Hare Krishnas hjemmeside

www.krishna.dk
Hare Krishnas hjemmeside for jer, der er nye til eller nysgerrige om Hare Krishna

www.iskcon.dk
Iskcon Danmarks officielle hjemmeside. Siden er for øjeblikket under opbygning

www.krishnahuset.dk
Hjemmeside for ISKCON i Århus

www.radiokrishna.dk
Hjemmeside for Radio Krishna i Århus

www.soundcloud.com/krishnadk/sets
Flere hundrede af Radio Krishnas udsendelser til streaming eller download

www.intelligentdesigndk.wordpress.com
Videnskabsside om det seneste inden for debatten omkring evolution, Darwin og intelligent design

ISKCON Norge

Hare Krishna tempelet i Bauneveien 4, 1182 Oslo
www.harekrishna.no - info@harekrishna.no

Hver søndag kl. 15.00: Søndagsfest. Kirtana, foredrag og prasada.

Onsdagsseminar om Krishnabevissthet. Nye temaer hver onsdag kl. 18 – 20. Kirtan, japa-meditasjon, foredrag/diskusjon og prasada.

Nov. 2017:
Ekadasi: 14 (Mahadvadasi) og 29. november
Des. 2017
28 – 30. Desember: Bhakti Swarupa Chaitanya Swami besøker Oslo. Foredrag om morgenen 29. og 30. Des.
Kl. 7.45. Foredrag om kvelden 28. og 29. Des. Kl 18.
Ekadasi: 13 og 29. desember

Krishnas Cuisine

Sørkedalsveien 10, Colloseum Senter, 0369 Oslo
tlf: 0047 22692269 - www krishnas-cuisine.no

Åpningstider: Mandag-fredag: 11.00-20.00,
Lørdag:11.00-19.00 - Søndag lukket.

2018 VAISNAVA-KALENDER

Endnu engang har de hengivne i Aarhus lavet en smuk vaisnava-kalender på dansk. Til hver måned er der et flot helsidesbillede, der illustrerer månedens vigtigste begivenhed. Selve kalenderen giver alle vigtige vaisnava-datoer inklusive klart markerede ekadasi-dage og tidspunkter for fester og programmer i templet i København. Derudover er der ugenumre, fuld- og nymånedage samt danske helligdage.

Pris: 125 kr. Overskuddet går ubeskåret til ISKCON's aktiviteter i Aarhus.

Kan købes i Hare Krishna-templet i København eller bestilles direkte hos Ananta Sri Das på mail@ananta.dk eller telefon 2222 2763.